

Література

1. Про затвердження правил повітряних перевезень пасажирів і багажу: Наказ Міністерства інфраструктури України від 30.11.2012 № 735 // Офіційний вісник України. – 2013. – № 4. – Ст. 303.

2. Цірат Г. В. Регулювання затримки рейсу за Монреальською конвенцією 1999 року та Правилами перевезення пасажирів і багажу / Г. В. Цірат // Держава і право. – 2012. – Вип. 56. – С. 462-467.

УДК 656.7.072 (042.3)

Примаченко М. О., студент,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Оніщенко О. В., к.ю.н., доцент

ПРОБЛЕМИ, ЯКІ ВИНИКАЮТЬ ПІД ЧАС АВІАПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ, ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Транспорт виступає найважливішою складовою економічного розвитку будь-якої країни, безперерйна робота якого забезпечує становлення і розвиток ринкових відносин.

Цивільна авіація як складова єдиної транспортної системи вирішує завдання щодо організації міждержавних транспортних зв'язків, задоволення потреб суб'єктів господарювання та населення в авіаційних перевезеннях. Слід відзначити, що на сьогоднішній день сфера перевезень авіатранспортом переживає значні зміни, відбувається переорієнтація з інтересів перевізника на інтереси споживача – пасажирів. Це пов'язано з тим, що клієнти авіакомпаній стали краще інформованими і більш вимогливими, а між авіаперевізниками відбувається конкурентна боротьба за пасажирів.

Попри це, непоодинокими є випадки затримки і скасування рейсів, втрати багажу та заподіяння іншої шкоди пасажирів. Якщо говорити про захист прав споживачів авіапослуг, слід відзначити, що в багатьох країнах вже порівняно давно створена відповідна нормативно-правова база, підписано цілий ряд міжнародних конвенцій. Наприклад, існує «чорний список» авіакомпаній, яким з міркувань безпеки та поганого обслуговування заборонено влітати в повітряний простір держав-членів Європейського Союзу. Перший варіант списку був опублікований в 2006 році, на підставі Постанови Європейської комісії № 474/2006, опубліковано 22 березня 2006 року. Процес внесення авіаперевізника викладений у Постанові Європейської ради і Європейського парламенту № 2111/2005 [1]. Цей процес включає в себе консультації між регулюючими органами

держав-членів, інститутами Європейського Союзу, та самим перевізником. Варто зазначити, що окремі авіакомпанії України також потрапляли до цього списку.

Україна має своє національне законодавство, яким регламентується порядок здійснення авіаперельотів, правила перевезення пасажирів та багажу. Авіаперельоти в Україні регулюються Правилами повітряних перевезень пасажирів та багажу, затвердженими наказом Міністерства інфраструктури України від 30.11.2012 № 735 [2]. Вони були розроблені на основі міжнародних договорів (Варшавська конвенція 1929 р. та Монреальська конвенція 1999 р.) та Загальних умов перевезень пасажирів та багажу, встановлених Міжнародною асоціацією повітряного транспорту (ІАТА).

У Правилах повітряних перевезень пасажирів чітко визначені правила у відповідних розділах щодо вирішення певного кола питань під час авіаперевезення. Але, крім відповідних правил повинен існувати орган виконавчої влади, на якого покладено функціональний обов'язок щодо врегулювання складнощів у цій сфері. Цим органом в Україні є Державна авіаційна служба при Міністерстві інфраструктури України, яка забезпечує реалізацію державної політики в сфері авіації. Але, на мою думку, доцільно створити територіальний підрозділ, який би вирішував швидко та чітко питання, які виникають з приводу авіаційних перевезень. Тобто, він повинен існувати саме в аеропортах.

Якщо під час авіаперевезення виникають певні складнощі, губиться багаж, відмовляють у перевезенні або без вмотивованих причин скасовують рейс, слід звертатися до цього підрозділу за відповідною допомогою.

Отже, можна зробити висновок, що існують відповідні нормативно-правові акти, які регулюють відносини щодо авіаперевезень, але і виникають проблеми у цих відносинах. Щоб їх уникати, треба чітко дотримуватися встановлених правил, а також повинна бути чітка робота відповідних органів для вирішення виниклих проблем щодо надання авіаційних послуг перевезень.

Література

1. Постанова Європейського парламенту та ради // Реферативний огляд Європейського права. – 2006. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://instzak.rada.gov.ua/instzak/doccatalog/document?id=60392>
2. Правила повітряних перевезень пасажирів і багажу: наказ Міністерства інфраструктури України від 30.11.2012 № 735 // Офіційний вісник України. – 2013. – № 4. – С. 303.